

relsen kan ifølge *stk. 8* fastsætte krav til forsikringens omfang, art og tidsmæssige udstrækning.

Det stilles videre som krav i nr. 2, at erhvervs-serviceleverandøren har et fast forretningssted, fordi kundevirksomhederne skal vide, hvor de kan henvende sig i tilfælde af, at de ønsker at gøre brug af en erhvervsserviceleverandør.

I nr. 3 stilles betingelse om, at erhvervsserviceleverandøren ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

I nr. 4 er det et krav, at erhvervsserviceleverandøren, erhvervsserviceleverandørens ejer, personer i ledelsen eller personer med en bestemmende indflydelse på virksomheden ikke har en forfalden samlet gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover. Kravet skal bidrage til, at virksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser overfor det offentlige, ikke kan blive godkendt som erhvervsserviceleverandør.

Det er i nr. 5 et krav, at erhvervsserviceleverandøren skal forpligte sig til at gøre brug af elektroniske indberetningsløsninger, som det offentlige stiller til rådighed. Bestemmelsen skal sikre, at det offentlige kan give virksomhederne bedst mulig service, samtidig med at det offentlige opnår en rationaliseringsgevinst. Det kan ske ved, at erhvervsserviceleverandøren – hvor det offentlige giver mulighed herfor – anvender elektroniske indberetningsløsninger så som E-formularer eller EDI (E-dokumenter).

For at sikre, at myndighedskontakt bliver et væsentligt element i erhvervsserviceleverandørernes tilbud, og at der sker en udvikling af markedet for erhvervsservice, stilles i nr. 6 som optagelsesbetingelse, at erhvervsserviceleverandøren skal erklære som minimum at kunne tilbyde erhvervsserviceydelserne, lønadministration, herunder myndighedskontakt, og finansbogholderi, herunder myndighedskontakt. De administrative opgaver i forbindelse med lønadministration og finansbogholderi udgør traditionelt en meget stor del af den samlede administrative byrde i virksomhederne. Samlet set rummer disse to områder således både et stort potentiale for administrative lettelser i virksomheder og for stordriftsfordele hos erhvervsserviceleverandøren.

Til lønadministrationen henhører lønregnskab og udbetaling af løn, mens myndighedskontakten bl.a. omfatter indberetning og indbetaling af ATP, A-skat, feriepenge, arbejdsmarkedsbidrag, SP-bidrag og det fælles lønindeholdelsessystem, indberetning af anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse, indberetning af cpr-numre, årsindberetning af lønoplysninger, indberetning af medarbejdere, der fratræder/tiltræder

og indberetning af lønoplysninger til Danmarks Statistik.

Finansbogholderi omfatter blandt andet opstilling og vedligeholdelse af kontoplan samt bogholderiregistreringer og afstemninger. Myndighedskontakten i tilknytning til finansbogholderiet omfatter indberetning og indbetaling af moms og afgifter og lønsumsafgift, indberetning af listeoplysninger for eksport/salg, indberetning af regnskabs- og omsætningsoplysninger til Danmarks Statistik og indberetning af import/eksport til Intrastat.

Ved varetagelse af virksomhedens kontakt til de offentlige myndigheder menes, at erhvervsserviceleverandøren skal klargøre indberetningen og/eller indbetalingen til de offentlige myndigheder og på baggrund af en *bemyndigelse* fra virksomheden udføre selve indberetningen.

Det er i nr. 7 et krav, at erhvervsserviceleverandøren skal erklære, at virksomheden forpligter sig til at følge god skik inden for erhvervsservicebranchen. Det er af betydning for erhvervsservicekonceptets ensartethed og dermed troværdighed og image på markedet, at kundevirksomheden sikres nogle grundlæggende rettigheder, uanset hvilken leverandør virksomheden vælger. Mellem erhvervsserviceleverandør og kundevirksomhed skal der derfor bestå en skriftlig aftale, der regulerer parternes rettigheder og forpligtelser. Selvom kundevirksomhederne ikke juridisk kan opfattes som forbrugere, er der dog for virksomheder af denne størrelse et behov for beskyttelse imod urimelige vilkår, der ligner den beskyttelse, der tilkommer egentlige forbrugere. Kundevirksomhederne er små og har derfor ikke med sikkerhed de nødvendige ressourcer til at gennemskue konsekvenserne af vilkår, der måtte blive forelagt fra erhvervsserviceleverandørens side.

God skik er en retsstandard, der ikke kan defineres udtømmende. God skik-begrebet vil løbende udvikles af branchen. For at en erhvervsserviceleverandør på nuværende tidspunkt handler i overensstemmelse med god skik skal erhvervsserviceleverandøren som minimum indestå for, at den leverede ydelse til stadighed er i overensstemmelse med gældende lovgivning samt forpligte sig til at holde kundevirksomheden orienteret om nye lovgivningsmæssige krav, der har betydning for den aftalte ydelse. Endvidere er det en betingelse, at enhver forretningsmæssig oplysning, der kommer erhvervsserviceleverandøren eller andre, der handler på dennes vegne, i hænde som led i erhvervsserviceleverandørens opfyldelse af denne aftale, behandles sikkerhedsmæssigt forsvarligt og fortroligt, ligesom erhvervsserviceleverandøren til stadighed